

Kunstneriske medier i supervision af psykoterapi

Indsigt og vitalitet

Anmeldt af **Ulla Setterberg**, cand. mag. i musikterapi og psykologi, musikterapeut ved Behandlingscentret Østerskoven, Hobro. Kontakt: uj@rn.dk



Kunstneriske medier i supervision af psykoterapi (2013), Inge Nygaard Pedersen (red.), Aalborg Universitetsforlag, 318 sider, 325 kr.

Bogen beskriver og belyser kunstneriske metoder i supervision af psykoterapi med en bred vifte af forfattere, som repræsenterer både musikterapeutiske og kunstterapeutiske supervisorer. Bogen tilbyder teoretiske forståelsesrammer og beskrivelser af konkrete kunstmedierede metoder for de tilgange til supervision, som præsenteres. 10 af bogens 13 kapitler er skrevet med afsæt i afslutningen af en to-årig supervisoruddannelse, udbudt i psykiatrien i Region Nordjylland fra 2009-2010, og forfatterne er højt specialiserede undervisere og kursister ved denne ud-

dannelse. De resterende 3 kapitler er skrevet af supervisor og ledere med høj ekspertise inden for deres områder. Som læser får man, i kraft af forfattersammensætningen, mulighed for at tilegne sig kunstbaserede supervisionsmetoder fra både erfarne supervisor og fra supervisor, hvor en oplevelsesbaseret tilegnelse af teori og metoder kan følges på nært hold.

Det første kapitel fungerer som en metateoretisk introduktion til kunstneriske medier i supervision af psykoterapi. Kapitlet giver ved-

kommende og centrale essenser af Nygaard Pedersens mange års udvikling af sammenhænge mellem disciplineret anvendelse af bevidstheds- og værenstilstande og indsigtsgivende erfaringsdannelser genereret af musikterapeutiske og andre kunstbaserede metoder. Kapitlet er inddelt i en første del, som beskriver bevidsthedstilstande i supervisionsprocesser og en anden del, som beskriver lærerprocessers indsigter og forståelser opnået ud fra henholdsvis et relationelt psykoanalytisk perspektiv og et fænomenologisk æstetisk perspektiv. Kapitlet er spændende læsning målrettet supervisionsprocesser, og har i tilføjelse relevans for processer i psykoterapi.

Herefter følger rækken af interessante kapitler, hvor en stribe supervisorer beskriver deres teoretiske tilgange og kunstbaserede metoder (fx musiklytning, musikimprovisationer, billeder, poesi, skulpturer og teater m.fl.). Fælles for dem alle er et fokus på supervisionsprocesser og et supervisandcentreret perspektiv. Haugaard Jacobsen giver i sit kapitel en grundig definition på supervision i både formål og indhold efterfulgt af et kapitel af Wårja, som bringer en oversigt over kunstneriske metoder i supervision. Målgruppen for supervisionen spænder bredt og er i bogen repræsenteret ved supervisander, som er studerende, kliniske musikterapeuter og andre psykoterapeuter, læger, psykologer og personale i psykiatri samt undervisere ved store uddannelsesinstitutioner. Efter de indledende teoretiske kapitler, følger rækken af kapitler, som byder på rig inspiration i de dybt kvalificerede kunstbaserede supervisionsmetoder. Læseren får igennem casebeskrivelser, det privilegium at følge supervisandernes arbejde med at forstå dynamikken i deres samspil med klienterne og nærme sig, hvad klienterne herigennem søger at udtrykke. Som læser får man et tydeligt indtryk af de forskellige kunst-

baserede metoders styrker og potentiale som forandrende. Stubbe Teglbjærg peger på, at en kunstbaseret tilgang i supervision "åbner forståelserne på en anden måde" og at "kunsten er en sanselig artikulation af indtryk, som suverænt bestemmer den form som værket gives" (s.220 og 221). Mens efterfølgende betragtninger af og en interaktion med 'værket', skabt i supervisionen, danner *oversættelser*, indsigter og forståelser af det oprindelige indtryk.

Kapitlernes indhold varierer meget i deres vægtning af teori og metodebeskrivelser. De fleste metodebeskrivelser har en tydelighed i deres systematik, som gør dem let tilgængelige for læseren. De teoretiske dele supplerer hinanden godt, når det fungerer bedst, men har også en del overlap i form af gentagelser af fx definitioner på supervision og redegørelser for parallelprocesser og fænomenologisk æstetiske læreprocesser. Kapitlerne kan med fordel læses uafhængigt af hinanden og på den måde danne afsæt for fordybelse af viden og inspiration til de processer man som supervisor aktuelt forvalter og har fokus på. Bogen har meget at byde på og er en perlerække af erfarne og dygtige supervisors formidling af deres virke. Den giver indsigtsgivende bud på, med Skovs ord, metoder til *hvordan* supervisanden kan komme i *samspil* med klienten og, med Scheibys ord, *hvordan* supervisanden får hjælp til at udvikle sin forståelse af klienten, af den terapeutiske proces og sin egen vitalitet i sin personlige arbejdsstil.

Den samlede række af forfattere er: Inge Nygaard Pedersen, Søren Willert (forord), Claus Haugaard Jacobsen, Margareta Wårja, Lars Ole Bonde, Hanne Mette Ochsner Ridder, Hanne Stubbe Teglbjærg, Vibeke Skov, Benedikte Barth Scheiby, Line Margrete Normann og Bodil Boss Nielsen.